

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15651/2024
22.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Миљковић, адвокат из ..., против тужене Општина Врњачка Бања, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Врњачка Бања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Краљеву Гж 472/24 од 08.04.2024. године, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Краљеву Гж 472/24 од 08.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Краљеву Гж 472/24 од 08.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву – Судска јединица у Врњачкој Бањи П 2145/23 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да на основу решења број 46-185/21 од 13.04.2022. године, донетог од општинске управе тужене, о свом трошку изврши упис права јавне својине Републике Србије на кп. .. у површини од 4а и 64м² и кп. .. у површини од 10а и 93м², као и у делу кп. .. у површини од 4а и 13м² и површини од 2а и 91м², све уписане у ЛН број .. КО ..., достављањем истог по службеној дужности преко е-шалтера Служби за катастар непокретности Врњачка Бања. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 13.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 472/24 од 08.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против решења о трошковима поступка садржаног у другостепеној пресуди, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, тужилац је ревизијом побијао одлуку другостепеног суда о трошковима парничног поступка према којој је тужилац у обавези да трошкове накнади туженој с обзиром да је поступак окончан правноснажним одбијањем тужбеног захтева. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. У том смислу нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни суд је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, у имовинскоправним споровима дозвољеност ревизије зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде.

Према члану 28. став 1. истог закона, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овој парници правноснажно је одлучено о главном захтеву, док ревизијом тужилац побија само другостепену одлуку о трошковима парничног поступка. С обзиром да одлука о трошковима парничног поступка не чини главни захтев, она не може бити самостални предмет побијања у ревизији, тако да ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о трошковима поступка не представља

решење против кога се ревизија може изјавити према члану 420. ЗПП, те је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић